

kan ikke med den ærede Ordfører for Fleertallet sige: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har indrømmet, at nogle ere misfornøiede, altsaa ere Alle misfornøiede.

Maasløff: Det er ikke min Hensigt at forlænge denne Discussion i betydelig Grad, og jeg skal ikke gjentage her, hvad jeg fra en anden Plads havde Leilighed til at sige ved Sagens 2den Behandling. Jeg troer, at hvad der blev sagt ved 2den Behandling, maa være i ærede Medlemmers Erindring, og at det ikke kan være hensigtsvarende at komme tilbage til at behandle den samme Gjenstand, som om den ikke var bleven behandlet før; jeg skal derfor, næst, at bemærke, at jeg naturligtvis holder mig til Regjeringens Forslag, indskrænke mig til at imødegaae saadanne enkelte Uttringer af den ærede Ordfører, som synes at have gjort et vist Indtryk, og som derfor ikke bør henstaae uimodsagte. Hovedtanke i den ærede Ordførers Angreb paa Regjeringens Forslag forekommer mig at være den, at der derved bliver paalagt de Bærnepligtige i Kjøbenhavn større Byrder end andre Bærnepligtige. Det forekommer mig, at hans Hovedtanke var, at der ikke paa nogen Maade burde strides til nogen Ordning af Forsvarsvæsenet med Hensyn til en enkelt Green, eller Deel af dette, hvis man ikke havde før Die en fuldstændig Lighed i Byrden. Jeg troer nu, at den ærede Ordfører maa have svækket en Deel Bægten og Betydningen af sine Uttringer ved de overordentlig stærke Udtryk, som han brugte, og som det forekom mig, at der ikke er nogensomhelst Anledning til. Den ærede Ordfører talte om de uhyre Byrder, der bleve paalagte Forstærkningsmandskabet; han talte om, at det var en uhyggelig Bestemmelse, at kun i Nødstilfælde skulde Kjøbenhavns Forstærkningsmandskab kunne bruges udenfor Kjøbenhavn. Dernæst talte han om, at dette Mandskab var uddannet i en staaende Hær; men det er mig ikke bekendt, at vi her have en staaende Hær. Med dette Udtryk, „en staaende Hær“, forbinder man et heelt andet Begreb, end hvad vi have. Hvad vi have her, er ikke Andet end en Skole, og det eneste Staaende, der er i vor

Hær, er de faste Befalingsmænd. Disse faste Befalingsmænd og nogle Spillemænd ere det eneste staaende Element i vor Hær; ellers bestaaer den af Foll, der gaae i Skole og blive holdte inde for at lære, hvad der er det Allernødvendigste, hvorpaa de igjen hjemsendes, men det er netop det Modsatte af, hvad man kalder en staaende Hær. Naar man tager sin Tilflugt til, hvad jeg tør kalde Overdrivelser, saa maa det staae daarligt med de egentlige Argumenter. Jeg skal blot — og det tør jeg vel uden at præsumere for Meget sige med Sagtyndighed — fremstille, hvad der har været Regjeringens Tanke med det foreliggende Lovforslag; Tanken har ingenlunde været den paa enhver Maade at styrke Forsvarsvæsenet uden at tage Hensyn til andre berettigede Interesser, men Tanken har været den, at udvikle Forsvarsvæsenet paa ethvert Sted netop med stadigt Hensyn til de locale og særlige Forhold og Interesser. Det har heller ikke kunnet være Regjeringens Opgave at søge for enhver Ppris at tilveiebringe en Ligelighed, som ikke findes i nogetsomhelst Forhold. Denne Ligelighed med Hensyn til Bærnepligtsbyrden, som den ærede Ordfører synes at lægge saamegen Bægt paa, existerer ikke i nogetsomhelst Forhold i Hæren. Vi ere blevne enige om ved Hærloven at fastsætte forffjellig Uddannelsesetid for de Bærnepligtige i de forffjellige Vaaben; men ogsaa Udøvelsen af denne Bærnepligt, som tilshneladende er eens f. Ex. for alle de menige Bærnepligtige, der indfalbes til Fodfolket, finder Sted under ganske forffjellige Billaar. Ingen vil kunne benægte, at de Bærnepligtige i Kjøbenhavn, som indfalbes til Uddannelse og Øvelse, og som blive i Kjøbenhavn, ere ganske anderledes stillede end Bærnepligtige i Sylland, som maae møde mange Mil fra deres Hjem, og som ikke komme hjem, uden naar de en sjelden Gang kunne faae Orlov. Den Forffjellighed, som findes i alle Forhold, gjør sig ogsaa gjældende med Hensyn til Bærnepligtsbyrden, og at ville tilstræbe en Lighed, som ikke findes i Forholdene, kan kun føre til Urimeligheder. Dette har ogsaa Rigsdagen indseet, da den vedtog Hærloven, som opstillede for de forffjellige Bærnepligtige ganske